

lavere Dagløn, 2 Kr. 75 Ø., har kortere Arbejdstid og bekvemmere Arbejde. Ikke heller synes der Grund til at fikre Toldbodarbejderne, der i det hele maa siges at være gunstligere stillede end Arbejdsmændene paa nogen anden Arbejdsplads, Arbejdsløn under Svintre, og det endnu mindre, da der af Toldbestyrelsen Tid efter anden er givet betydelige Tilskud til deres Hjelpe- og Sygekassens Grundfond, hvorved denne, som derved væsentlig bliver fri for at skabe et saadant Grundfond, i langt større Udstrækning kan yde Hjælp til sine Medlemmer, og bemærkes det udtrykkelig, at der i Henhold til Kænsens Love gives ethvert Medlem, naar han har været Medlem i 8 Uger og betalt Kontingent, under indtræffende Arbejdsløshed i Januar og Februar Maaneder og i Svintre en Understøttelse af 1 Kr. daglig for hver Dag, han ikke har arbejdet paa Toldboden og ikke har kunnet forskaffe sig fast Erhverv andetsteds. — Mod dette Indhold fremføre Andragerne en Række Modbemærkninger. De fremhæve i disse særlig, at de først ved Bevilgelsen af deres Andragende opnaa Vigestilling med de ved Frilageret ansatte Arbejdere, især i Henseende til fast Ansættelse, Afgang for dem selv, deres Enter og Børn til Understøttelse af Finansministeriets almindelige Understøttelseskasse, Opnaaelse i Henhold til Lov af Lønningforbud samt Løn ogsaa under Svintre. Dernæst søge de gennem en udførlig Fremstilling af de bestaaende Forhold at paavise, at det er stemmende med Billighed at stille alle de faste Arbejdere ens i Lønning, idet det i det væsentlige ikke forholder sig saa, at den Tredjedel af Arbejderne, der lønnes med den lavere Dagløn, har baade kortere Arbejdstid og bekvemmere Arbejde. Endelig formene de — idet de samtidig ere taknemlige for de til Syge- og Hjelpekassens Grundfond huede Tilskud, hvis Kapitalbeløb for øvrigt ikke har maattet røres — at der ogsaa vil være god Brug for saadanne fortsatte Tilskud, hvis Andragendet bevilges, idet der saa dels kan gives en noget forhøjet Hjælp i Sygdomstilfælde — nu ydes der kun 9 Kr. ugentlig — og dels under Statens Kontrol kan dannes et Grundfond til Pensionering af Toldbodens Arbejdere. Et ligelydende Andragende er samtidig indgivet til Finansministeren.

Finansministeren har oplyst for Udvalget, at Syge- og Hjelpekassen under indtrædende Svintre vil faa yderligere Støtte fra Statens Side.

Udvalgets Flertal gør ingen Indstilling.

Udvalgets Mindretal (M. Klausen) foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

5. Fra Enkefru Christiane Stürup, Enke efter fhv. Inspektør ved den Classenske Legatsskole L. F. Stürup, om Forhøjelse af den hende foreløbig tilstaaede aarlige Understøttelse. (Indbragt den 14de Oktober 1896 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgtreds, C. Hage.)

Efter at Andragerindens Mand i 13 Aar havde været Lærer ved Kommuneskolen i Sølvgade, var han i 24 Aar — indtil 1892, da han paa Grund af Sygdom maatte tage sin Afsted — Inspektør ved den Classenske Legatsskole for Underofficerers Børn. Ved sin Afstedtagelse fik han, der paa Skolemyndighedernes Indstilling tidligere var bleven udnævnt til Ridder af Dannebrog, aarlig i Pension 1,800 Kr., foruden 300 Kr. fra det Classenske Fideikommiss. Den 26de Marts 1896 døde han. Hans Enke fik da foreløbig 240 Kr. om Aaret fra Krigsministeriet, hvorimod det Classenske Fideikommiss gav Afslag paa hendes Ansøgning om en aarlig Understøttelse. Hun er nu høist uheldig stillet, idet hun, hvad en medfølgende Vægeattest udtaler, er paa Grund af kronisk Leddegigt ude af Stand til at bruge sine Hænder til nogen som helst Gerning og kun ved andres Hjælp kan blive paa- og aflædt, ligesom ogsaa hendes ene Ben maa rettes ved Hjælp af en Bandage og føres stift. Hun maa som Følge heraf have et Menneske til at hjælpe sig, og da hun desuden har en 10-aarig Datter, er det 3 Personer, til hvem Føden skal staffles hver Dag, medens af de foreløbig bevilgede 240 Kr. om Aaret kun Huslejen kan udredes. Hverken hendes egen eller Mandens Familie har Evne til at hjælpe hende. Et rosende Vidnesbyrd fra Pastor Høhlenberg om saavel hende som hendes Mand er bilagt.